

spil til militære installationer og deraf følgende aktiviteter på Færøerne. Hvor meget Danmark har tjent på at give USA og NATO fri adgang til sine kolonier, ved vi ikke, men det er et spørgsmål, som den nydannede nordatlantiske gruppe i Folketinget vil søge at få belyst i den kommende tid.

Den afgæede socialdemokratiske regering havde besvær med at tackle de færøske ønsker og viljen til selvstyre. I stedet for konstruktiv dialog og forhandling valgte man den frontale konfrontation. Derfor kan vi, hvad færøske anliggender i dansk politik angår, ikke være andet end tilfredse med det systemskifte, der er sket, og som er en virkelighed i dagens Danmark.

Den nye statsminister har på en af sine første tjenesterejser besøgt Færøerne, og det er ikke for meget sagt, at færingerne var henrykte. De græd og jubede af glæde over den nye tone, over den oprigtige eller muligvis den til situationen specielt anlagte attitude. I hvert fald har vi klart fået at vide, at der ikke bliver nogen danske forhindringer, såfremt man agter at følge lagtingsbeslutningen, der har til hensigt at gøre Færøerne til en selvstændig nation, en selvstændig stat, en republik.

Nu er jeg ikke mere naiv, end at jeg har min tvivl om, hvorvidt en dansk statsminister nogen sinde af egen vilje og med forsæt vil gå med til en yderligere afkolonisering af det danske imperium. Men der findes nogle sætninger i den nye statsministers nytårstale, som uden omsvøb kunne henføres til færøske tilstande, og som muligvis giver et fingerpeg om, at den nye mand i rigets øverste sæde har en anden og mere demokratisk holdning til de forhold, jeg har skitseret i det foregående.

Statsministeren sagde:

»Ansvaret for medmennesket er ikke at gøre sig til det andet menneskes formynder. Ansvaret for medmennesket er ikke at tage selvstændighed fra ham eller hende. Tværtimod er ansvaret for medmennesket at udvikle hans eller hendes selvstændighed, personlighed og selvrespekt.«

Jeg håber, at statsministerens ideologiske visioner ikke kun gælder i Danmark, men at han også er stor nok til at lade dem gælde i regeringens politik over for Færøerne. Det skal være mit inderste håb, at han ikke vil modarbejde den færøske proces mod ansvar og selvstændighed og frihed, men at han vil medvirke til den.

Jeg håber, at han endelig vil begrave den danske politik over for Færøerne, der blev udarbejdet i embedsmandsregi i 1946. Jeg håber, at rege-

ringen Fogh Rasmussen endelig vil begrave den sidste rest af dansk kolonialisme. Vi er i hvert fald på rette vej.

Reduktionen i blokstøtten gør den danske finanslov for 2002 til et historisk dokument i den færøske politiks næsten hundredårige selvstyrebestræbelse. Den er et gyldigt bevis på, at Færøerne er på vej mod selvstændigheden, men det forudsætter selvfølgelig, at den nuværende politiske og økonomiske kurs bliver holdt herfra og frem til målstregen.

Kl. 19.15

Det er selvstyrepartiernes opgave at holde stand imod det massive, reaktionære skyts, der i de kommende måneder vil blive fyret af fra den oppositionelle lejr, hvor et sammenrend af liberale og socialdemokrater sidder og jamrer og er småfornærmet over tingenes nye tilstand, over viljen til at stå på egne ben. Højtstående færøske socialdemokrater har endda bebudet, at de vil forsøge at forhøje bloktilskuddet på ny, såfremt de skulle overtage regeringsmagten efter lagtingsvalget i april måned. Det er altså, hvad de danske skatteydere kan forvente sig fra den kant.

Mit parti, Tjóðveldiflokkurin, finder dette uværdigt. Som partiets grundlægger, legenden Erlendur Patursson, sagde engang: »Skal vi virkelig blive stående som primitive nassere på den danske finanslov for tid og al evighed?«. Nej, siger vi. Vores målsætning er en systematisk reduktion af støtten, og vores største sejr ville være, hvis den var helt væk om 4 år.

Og vi er på vej. Tjóðveldisflokkurin har gennem sin finans- og økonomiminister fået landets økonomi på rette spor igen. De officielle tal er ikke tilgængelige endnu, men jeg overdriver ikke, når jeg siger, at den økonomiske vækst i fjor lå et sted imellem 10 og 11 pct. Vi havde en deflation på ca. 0,7 pct. over de sidste 9 måneder af året, og overskuddet på finansloven blev på omkring 800 mio. danske kroner, et overskud, der overstiger bloktilskuddet i 2002 med knap 200 mio. kr. Bliver der holdt politisk hånd i hanke med denne udvikling, så har Færøerne en selvberørende økonomi allerede på nuværende tidspunkt.

Den nuværende danske statsminister sagde under sit besøg på Færøerne, at han kunne tiltræde, at Færøerne bl.a. fik lov til at overtage retsvæsen og politi. Disse funktioner repræsenterer selve substansen i en suveræn stat, og i en koloni repræsenterer de selvfølgelig centralmagtens overherredømme. Derfor glæder jeg mig